

Preu 15 céntims

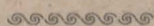
PREUS DE SUSCRIPCIÓ
 En Barcelona..... 2 ptas. trimestre
 Fora ciutat..... 2 » »
 Los suscriptors del interior reben las
 obras del follet i enquadernadas

FUNDADORS
 Joseph Ximeno Planas
 Joan Bru Sanelement
DIRECTOR
 F. Dalmasas Gil

Redacció y Administració
 Ronda de Sant Pere, 19 y 21, 1.er, 1.º
 (Bussó á l' escala)

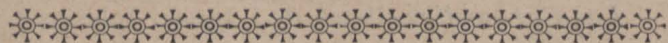
Quart folletí de lo célebre drama

LA FALS

En lo número próxim comensarem la
 publicació de lo aplaudit sainete de *don*
Jaume Piquet

UN COP DE CAP

EN PREPARACIÓ

DON JOAN DE SERRALLONGA

— y —

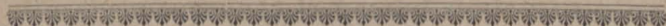
ELS BANYS DE MAR

GALERÍA DE ACTORS CATALANS

ISCLE SOLER
 en
 «La creu de la Masía»

CRÓNICA

Oracions. — Catalunya Nova. — Més llibres.

En Santiago Rosiñol ha publicat ja el seu llibret *Oracions*, esperat ab tanta ansia pels amichs y admiradors del celebrat escriptor y pintor, y pels *gourmets* de la literatura regional.

El tex, format per un número d'oracions d'artista, inspiradas en el panteïsme més pur y ben sentit, es molt notable. L'ànima de poeta d'en Rosiñol invoca, ab tota sa forsa, l'esperit impalpable de la poesia; y l'invoca en els jardins abandonats y solitaris, en la magestusitat de las fábricas gòticas, en las runas d'edificis notables, en l'esplendent naturalesa caldejada á tot sol. La prosa es granada y sentida, cadenciosa y humana en el fondo, aixó sí, molt humana. El panteïsme té, en el llibre *Oracions*, un bon puntal: la naturalesa destruït pera crear, exclatant en mayochs d'herba jemada per las escletxas de las tombas, per las junturas de las llargas escalinatas de marbre, arrapantse en plomalls d'eura á las columnas trencadas, á las balaustradas caigudas, á las despullas grandiosas de rónechs edificis ennegrits per la patina del temps, la cadenciosa y freda armonía de l'aigua del surtidor solitari, que s'aixeca tristement en mitj del jardí abandonat de molt temps... Aquí teniu pintada, en quatre mots, una de las oracions més sentidas del llibre, y una de las més garbosament escrites. L'home qu'escriu aquellas *Oracions*, no es ni un modernista, ni un decadentista, ni un realista; es més, es un temperament.

Mes, ¡qué poch lligan ab l'esperit del llibre las estranyas ilustracions del senyor Utrillo! Empenyat en passar per *modernista*, ha anat devallant, devallant en molts d'ellas, desde un arcaïsme ben ressucitat, ó una novetat elegant y ben executada, fins á la exageració insustancial que res diu ni representa. Ab la paraula *modernisme*, passarà aviat lo que va passar ab la expressió *fi de sigle*; tot lo estrambòtich y ridícul, tot lo exagerat, era tres anys enrera *fi de sigle*. Aixís se confonan els sentiments, las escolas y las tendencias; 's tira á recó el plasticisme, y se fan ilustracions sense such ni bruch, com molts de las del llibre *Oracions*. De la exuberancia de líneas, se va 'l extrem oposat, á la depressió, y resulta ja modernista en pintura tot lo mentida, tot lo *deplacé*, tot lo mal executat ó xocarrerament colorit; la influencia del japonisme, ab sos tons virolats, se va extenent entre nostres dibuijants y pintors, mes no tenen aqueixos la seguritat d'execució dels artistes japonesos; altres buscan el concebut *modernis-*

me en las divagacions artísticas dels *nerafaelistas*, altres en la duresa de líneas de las pinturas murals egipcias, ó dels retauls gòtichs, y l'art verdader, l'art veritat que viu y palpita en el medi ambient de nostres días, se pert y s'evapora com una ampolla d'éter destapada.

Ja veuen si me 'n han fet fer de consideracions els dibuixos del senyor M. Utrillo, que acompanyan las sentidas *Oracions* d'artista del senyor Rosiñol. No m'ha mogut á ferlas cap aversió ni antipatia al senyor Utrillo, sino lo que 'm dol veurer que quí com ell té disposicions pera el cultiu de la pintura, s'esforsi en singularisarse vinga ó no vinga á tó, lo qual li es un verdader perjudici, artísticament parlant, quan la singularitat no es artificiosa sino espontánea.

La part tipogràfica de las *Oracions* es un primor, com tot lo que 's fá al *Avenç*; mes la presentació del llibre es digna germana dels dibuixos del senyor Utrillo. Un hi busca el gust ó la utilitat en aquellas escobertas de roba de coixineras, tacada ab unas floretas de coló indefinit com las últimas pinturas del Ticiano. Vol semblar un llibre vell, mes, francament, no ho sembla.

*
* *
*

M'he descuidat de dir que algunas de las *Oracions* portan música, escrita á propòsit, pel mestre Morera; pero m'estimo més parlar d'aqueix músich catalá, felicitantlo per l'èxit alcançat en lo concert que va donar dissapte la *Catalunya Nova*, en el *Teatro Líric*, y que ell tant magistralment va dirigir.

Casi tot el programa estava format per partituras del mestre Morera, ó per cansóns populars catalanas per ell armonisadas, *La Fada*, *Las Caramellas*, *El compte Arnau*, *Plany*, *Els Segadors* y altres que foren aplaudidas ab entusiasme, y algunas d'ellas repetidas á instancias del públich.

Las Caramellas, lletra de l'Ignaci Iglesias y música del mestre Morera, es una pessa plena de vida y de color popular; la lletra es sana y vigorosa, y la música hi encaixa molt bé; las veus están combinadas de ma mestre, sobre tot quant acompanyan al sentit solo, que cantá el tenor Morales. Creyém que *Las Caramellas* serán un plat fort en els concerts sucessius de la *Catalunya Nova*.

*
* *
*

Sembla que la joventud ha agafat la manía de publicar llibres, y més que la joventud *La Colla Apats y Lletres*. S'ens comunica que s'está acabant d'imprimir al *Avenç* un llibre

titulat *Intimes vulgars*, del jove y aixerit escriptor senyor Joseph Burgas, tant conegut ab el pseudònim de *Mayet*, y al mateix temps 's comensa á imprimir també un altre volúm de poesías degudas al també jove y aixerit escriptor Antón Ferrer y Ferrer (*Japet de l' Orga*), ab lo qual se pot veurer que 'l jovent literari de Catalunya 's decideix á baixar al *redondel*.

Tot serà que 'l toro de la *Crítica* no 'ls fassi un esboranch. Pit y fora.

A. LLIMONER

FILL DEL SIGLE

A mon estimat amich, l' inspirat poeta En Manel Marinel-lo

Surt del impúdich bordell
ab companys de mala rassa,
los seus ulls mitj entelats,
amarat per la disbauxa.

Igual que un llop famolench
s' ha atipat de carn humana,
ha fumat y ha begut molt,
¡pobre xicot! ¡quina llástima!...

Quan arriba á casa séva
trova 'ls seus germans y pares
que lo sant rosari resan
ab fe, á 'n á la Verje Santa.

Y ab sos llabis impregnats
d' enervadoras fragancias,
groch y fret, s' acosta á 'n ells
y 'ls hi fa un petó á la cara.

Després s' ajonolla á terra,
los seus ulls aixeca enlayre,
y ab son alé y son esguart,
familia y Verje profana.

SURISENTI

Desterro XIMENO

CUMPLERTS FALTAN

20 días

(1)

(1) No 's poden precisar fins que 'l Jutjat li haurá remés la liquidació.

QUATRE PENSAMENTS D' UNA TRAGEDIA

SIMBÓLICA, INÉDITA Y ORIGINAL

Endressa
Al eminent trágich
IGNASI IGLESIAS

Sempre vesteix dol lo llibre del mon, per aixó l' humanitat camina entre tenebras.

En tots los païssos hi ha una massa estúpida per sort d' alguns ambiciosos.

Lo mon es un pudrimener y l' humanitat cuchas asquerosos que s' hi revolcan.

Lo fanch es lo més baix del mon, per aixó Déu ne va fer l' home d' ell.

FERNANDO QUINTANA Y BOSCH

Teatro Català

UN CATALANISTA

Monólech en prosa original dels Srs. J. y F. Quera y Córdoba, estrenat la nit del dia 8 de Agost, en la societat «El porvenir de la derecha del Ensanche.»

En dit monólech los joves autors se proposan recordar las protestas que hi havé en los jorns de Mars, ab motiu de la suspensió de *La Renaixensa* y de *Lo Regionalista*, pintantnos ab bastant acert, uns d' aquells tipos que més corrian.

Fou desempenyat ab molt bon acert per l' actor senyor Cabanas, quin demostrá haverse fet cárrech de l' obra. Dit actor, junt ab los autors, se veyeren obligats á eixir varias voltas al palco escénich, per rebre los aplausos de la concurrencia.

Felicitem als joves autors per l' acert en la obra, puig que 's la primera que donan á conèixer, y ensemps desitjaríam poguer saborejarne d' altres.—LL. DE LA C.

LA PEPETA

I

Vaig trobar fulls del dietari d' un enamorat y no sabia á qui perteneixian.

Eran d' en Víctor, un amich meu apassionat per una dona un temps, despreciat per ella un altre y bojàment enamorats l' un del altre al cap de poch...

Me doná permís perque 'ls publicqués... y vaig á contar l' historia del seu casament valentme del dietari y de lo que d' ell he sabut.

* * *

Día 6 d' Octubre. La mare m' ha donat una gran alegría. Diu qu' el diumenge, per celebrar mos vint anys, convidará á un dinar als amichs, y que vindrán també la Pepeta y son pare. ¡Demá fos diumenge!

Diumenge, 10. ¡Qué felís soch! Solet al meu quarto ahont escrich aquesta fulla del dietari, que diferent soch del jo d' ahir. L' he tinguda en mos brassos, he sentit de sos llabis, que cremaban al besarme, que m' estima y que sem-

pre m' ha estimat, y que sols algunas malas llenguas nos han fet estar un bon xich de temps sense ser ben amichs. ¡Quín goig!

Día 22. En una visita qu' hi fet á casa d' una senyora amiga, hi so trobat la felicitat en la persona de la Pepeta. No sabia que tal senyora fos tía séva; diu que hi va tot sovint á veurerla,

¡ja 'ns hi veurém! L' hi ha arribat una visita de compliment y 'ns ha deixat sols al menjadó. ¡Quína sort! Allí so pogut novament sentir de sa boca mil protestas d' un fervent amor. ¡Qué felís m' ha fet el estar al costat seu! Hem tingut moments de muda y dolsa contemplació, en los que, comprenent qu' un bes es la gráfica expressió de lo que sent el cor, li n' he donat, ¡qué ho

TEATRO MODERN

TRAGEDIA CLÁSICA

sé jo!, y tots, tots m' els ha tornat ab bona voluntad. Quan parla 'l cor enmudeix la boca y no sé 'l que 'm feya més felís, si 'l petonejarla ó 'l mirarme en sos ulls bo y dihenli cosas d' amor. Mon goig ha arribat al deliri cada vegada que m' ha dit que sempre m' estimaría com llavors. M' ha promés formalment que vindría á visitar á ma familia, acompanyada de la séva, y ben promte. Ara fos; ¡no 'm sabría poch greu que no ho fes de venir! ¡No li perdonaría may! Li professo á la Pepeta, com ella á mí, un amor pur, sant y desinteressat.

Sense fetxa. Aprofito una estona que 'm

deixan sol per escriurer part de lo que he somiat. Quan estigués bó potser no 'm recordaría la meytat de las cosas. Estich postrat al llit ja fa días; dihen que desvariejo tant anomenant á la Pepeta. ¡Si será un cástich que Déu m' envía! Perque de pregar quasi bé no m' en recordo pensant en la Pepeta... Venen...

* * *

Aixís acaban els fulls que tinch y que podían ser els últims del dietari. La lletra clarament indicaba qu' estava traçada per la séva ma, sí, pro ab polç molt insegur. Com em vingueren á las mans aquells fulls que 's conexía habían sigut

arrencats del dietari, no ho vaig sebre fins més tart. Lo rumbo d' aquellas relacions que tan fel·lis feyan á n' en Víctor, cambiá per cumplert á pesar d' ell que no 'n sabía res.

II

Al tornar d' un viatge y trobarme ab un amich va ser quan vaig enterarme de la ruptura

de las relacions aquí apuntadas. Vull contarho tot,—me digué;—vull que sápigas que la Pepeta está casada y no amb' en Víctor.

—¡Cóm es! ¿Quán van renyir?—vaig preguntar tot estranyat.

—Ja veurás, no vagis depressa. La Pepeta á n' en Víctor, ja l' estimaba ja, pro com durant la malaltia d' aquest se li presentá á n' ella un

TEATRO MODERN

GÉNERO CHICO

pretendent riquíssim; com agradés á son pare, incitá á la Pepeta perque s' hi casés. Ella, ab lo pensament de que 'n Víctor se moriria d' aquella —los metjes ho deyan—y essent aixís no li podria demanar comptes, accedí, potser temptada per la riquesa; perque noy, ¡té un home!, bon xicot, aixó sí, pro que no 's mou may del negoci y té 'l cap plé de càlculs, y... no sé com els deu anar.

En Víctor, malalt com estava, no va saberne res fins que un día que semblava qu' estava millor van dirli: ¿Sabs qui s' ha casat? La Pepeta Mir ab lo magatzemista... R.

Se quedá com fet de pedra. Com sos pares no

'n sospitaban res de sas secretas relacions, van volguerli donar, la que había sigut per ells agradable noticia, de que una bona amiga séva había fet un ventatjós partit. Sos pares tingueren que plorar tal impensada imprudencia, y, gracias als bons cuidados, no ho van contar mal.

III

Més tart vaig saber que 'n Víctor s' era casat amb una tal Narcisa, dona hermosíssima que conegué en un viatge que feu á Banyolas. Aquella dona resultá cosina del marit de la Pepeta, qui comprá 'l metje perque indiqués á la familia la necessitat de que la noya anés á pendrer las ay-

guas de la celebrada *Font pudosa* de la mentada vila. La Pepeta mateixa ab sas tretas y manyas arreglà de manera que la Narcisa y sa mare, que l'acompanyaba, s'hostatjessin á la mateixa fonda que 'n Víctor... y 'l demés vingué sol, ja que encants sobran á la Narcisa per cautivar á n' en Víctor, aixís com tenia aquest qualitat per fer felís á la dona més descontentadissa, y, en efecte, vihuen ditxosos y son ben mereixedors l' un del altre.

Al saber totas aquestas menudencias encara vaig exclamar: ¡Quasi bé s'ha de creurer que la Pepeta estimaba de debó á n' en Víctor!

VALERI SERRA BOLDÚ

Servey de fora

TARRAGONA.—Desde 'l 3 de Juriol, se va formá per varios socis del «Ateneo Tarragonense de la clase obrera» un petit coro, lo qual se titula *Orfeo*, y desde 'l 2 de Agost se va comensá lo primer ensaig, el qual va sé aprobació de veus.

No obstan, lo senyor Agustí Salvat, director de 'l coro, va cadá molt content de las veus.

Més endevant ya dirém com triunfa lo distingit *Orfeo*.—J. R. D.

SABADELL.—TEATRO CAMPOS.—Debut de la companyia catalana del Teatro Principal de Barcelona, baig la direcció de Antón Tutau, Goula y Capdevila, formant-ne part la primera actriz D.ª Carlota de Mena. 'S posá ab escena lo preciós drama de Pitarra, joya del teatro regional, qual títol es *La Dida*, en la que lográ grans aplausos la Sra. Mena, ab lo paper de protagonista, que brodá d' una manera magistral. Del senyor Soler no cal parlarne, 'ns feu un *Baró* hasta allá. En resúm, una obra bona, magistralment interpretada y l' entrada bona.

Al menos 'ns sembla estar lliures aquesta temporada, de *Tenorios* y *Suripantas* ab careta que fan cara á la rahó, pero ab tot y aixó se 'ls veu las dents.

Mes com aquí may han tingut vida aquets esperpentos, ara se 'ls pot fer l' enterro. Gracias á Déu.—JOAN FARELL.

BADALONA.—Lo diumenge passat, los aficionats que forman la secció dramática del «Círculo Católico», posaren en escena l' aplaudida pessa del senyor Figuerola Aldrofeu, *L' home dels nassos*, *Los secuestradores* y *La marcha de Cádiz*.—A.

JUVENTUD CATÓLICA DE BADALONA.—Per la secció dramática 's posá en escena la bonica comedia *Lo joch dels disbarats*, en el que 's distingiren principalment los senyors Jordá, Rigualt, Mengueda, Vergés, Cubí (M.) y Xicola.

Per fi de festa es posá en escena *Una calaverada*, que vertiren de una manera extraordinaria los papers desempenyats per los senyors Soler (J.) Martí, Puig, Cubí (F.) Muns y Pons.—B. L.

SERDANYOLA.—En lo «Teatro Casino» tingué lloch dissapte passat una funció, en la que hi prengueren part los reputats artistas del Romea, senyoreta Domos y senyors Goula, Capdevila, Serraclara y Fernández.

Se representaren las comedias en un acte *Bon jan qui paga* (de Soler de las Casas), *L' última voluntat* (de F.

Casanovas), *La capseta dels petóns* (de Ll. Millá). En totas las obras van alcansar justos aplausos y elogis los esmentats artistas.—Lo corresponsal.

ARENYS DE MAR.—La companyia catalana-castellana dirigida per lo primer actor senyor Bonaplata, doná dos funcions extraordinarias en la societat *Ateneo* de aquesta vila, essent totas las obras que posá en escena castellanas.

En lo Teatro Principal, lo día 5 del corrent debutá la companyia castellana que dirigeig l' aplaudidíssim primer actor D. Francisco Fuentes, que tans bons recorts deixá la temporada de cuaresma passada.

L' obra que posá en escena sigué la del eximi escritor senyor Echeagaray, *Amor salvaje*, obtenint, com sempre, una execució esmeradísima, igual que 'n lo fi de festa, que sigué la comedia en dos actes *Los hugonotes*.—P.

RIPOLL.—Lo diumenge passat, la companyia de sarsuela que treballa en lo teatro del *Casino de Ripoll*, posá en escena la bonica sarsuela en dos actes *La gallina ciega*, al qual fou molt ben desempenyada per part dels artistas que hi prengueren part, sobresortint la senyoreta Enriqueta ab lo paper de *Marta de la O.* y 'l senyor Guillot ab el de *Venancio*.

Acabá la funció ab la sempre aplaudida sarsuela *Las campanadas*, que foran molt á gust del públich, sent molt aplaudits tots quans hi prengueren part, en especial las senyoras Enriqueta y Lluís, y 'ls senyors Guillot, Soto y Escibá, al qual divertí molt al públich ab son paper de *Sr. Rufino*. Ara que parlo del senyor Escibá, ¿no li fora possible, ja que vosté es lo director de la companyia, de que 'l coro de homens tingués més ensajos, ja que molts vegadas tenen sort del coro de senyoras, perque ells fan no més que badá la boca sens dir res? Y es llástima, perque molts vegadas tenen que fer funció ab un sol ensaig y es trovan en escena sens saber que dir.

Senyor director: ¿*La banda de trompetas* quant se farà? Perque ja sab qu' está anunciada desde 'l primer día de la temporada. ¿Y *El Gran Galeoto*?—PIPI.

TORELLÓ.—Diumenge passat, ab motiu de ser la festa major, los teatros anavan endoyna.

En lo «Teatro del Centro Recreatiu» s' hi representá un drama castellá y la comedia catalana *Palots y Ganxos*. Varen pendri part, á més dels aficionats de dit Centro, la actriz Dolors Santana, que 's portá molt bé ab la execució de las dos obras.

En lo «Teatro Gayerre» de casa Guíu, hi actúa la companyia cómico-lírica del Centro Industrial de Vich, dirigida per lo reputat mestre don Lluís G. Jordá. Representaren sarsuelas castellanas. Entre 'ls que son dignes, pero molt d' aplausos, son las tiples Elvira Pinos y Elvira Pelegrí, y 'ls senyors Echene, Buixó y Subiranas, que guanyaren molts simpatías y tingueren que repetir variós números de música, pera satisfer las justas aclamacions del lluhit públich que omplía per complert l' hermós saló d' espectacles.

Desitjaríam poderlos aplaudir d' en tant en tant.—TEODORO BOSCH.

LINYOLA.—A las festas de barri á Balaguer, s' hi pot anar sempre perque las fan molt lluhidas. Per la de Sant Domingo, que hi aní, duraba encar l' entusiasme que había promogut el concert que s' hi doná en honor del celebradíssim professor de piano del Conservatori del Liceo de Barcelona, don Vicens Costa Nogueras. Segons datos que so inquirít, fou de primera tan la part que dit senyor executá com la confiada á sa aventajada deixeble senyoreta Dolors Farré y al llorejat *Orfeo Ba-*

lagueri. Los mérits del senyor Costa m'els pintaren molt grans y 'ls avensos de la senyoreta Farré igualment, pro com ja 'ls coneixia y vaig poguerlos apreciar de nou en una *soiree* íntima en l'espaiós Saló Espanyol, no'm cal parlar per boca de ganxo.

En dita reunió, en que hi lluhian com estrelles de gran magnitud las senyoretas Xaviere Corberó y Merceneta Graells, s'hi passá una nit deliciosa. No sé qu'admirar més, si 'l classicisme de las pessas de concert ó 'l bon gust ab que s'esculliren los balls, y diguemho tot, los deixeples de Terpsícore demostraren esser ben aprofitats.

Lo senyor Costa entussiasmá cada vegada que 's posá al piano; la senyoreta Farré 's guanyá una merescuda ovació ab l'execució de la famosa *Moraima*, quinas delicadas harmonías tractá ab un ajust admirable.

Y pera que res hi faltés, lo distingit jove don Joseph Graells lluhí sa potent y hermosa veu en unas bonicas pessas, que cantá ab tan bon gust com afinació. En resum, festa fou d'aquellas que 's veuria ab gust sa repetició.—V. S. B.

ORANGE.—Dimars passat, devant del President de la República, 's celebrá la representació anual que 'ls artistes de la *Comedie Française* donan en el coliseu romá de aquesta població. Se tocá la *Marseillaise* y l'*Hymne Russe*, representantse després *Le Faune y les Erynnés*, obra clásica ahont ratllaren á gran altura la senyora Wanda de Bronza y 'ls senyors Mounet, Sully y Silvain.—GAL.É.

PEZENAS.—May nostre petit poble había sigut visitat per tants extrangers com aquestos días, ab motiu de l'inauguració del monument erigit á la bona memoria del eminent autor y actor Jean Poquelin Molière. Entre 'ls forasters s'hi trovaban Mr. Rambaud, ministre, Camille Saint Saens y el tenor Duc. Després d'un banquet, tingué lloch l'entregó á l'alcalde de la estatua. Camille Saint Saens dirigí un «Madrigal» escrit per ell espressament per aquest acte y que cantá molt bé lo simpátich tenor Duc, acompanyat per la Lyre Biterroise. Se llegiren després bonicas poesias y lo conegut morelista Jules Clairetie llegí un discurs, que sigué molt aplaudit.

Lo diumenge al vespre se doná una escullida funció per los artistas de la *Comedie Française*. S'estrená lo *Barbier de Pezenas*, que va fer riurer la concurrencia; després se representaren las celebradas comedias del malaguanyat Molière, *Le Depot amoureux* y *Le medecin malgré lui*, fent las delicias del públich lo senyor Coquelin Cadet, junt ab los demés actors. Los que no anaren al teatro van poguerse divertir per los carrers, ahont s'hi celebraban balls, concerts militars y altres atractius.—D'Oc.

PARIS.—La única novetat de la setmana ha sigut el debut al *Parisiense Concert*, de Fredy, que imitá molt bé, cambiant de trajés en un obrir y tencá 'ls ulls, á Gounod, Bizet, Wagner, al conegut periodista director de la *Libre Parole*, Mr. Drumont, y altres.—R. L.

NOVAS

Ha quedat constituhit á Berga un *Foment Regionalista*, quina Junta directiva es la següent: *President*, don Joaquím Serra, farmacéutich; *Vis-president*, don Joseph Cardona, farmacéutich; *Tresorer*, don Manel Cla, propietari; *Se-*

cretari, don Enrich Ribera, comerciant, y *Bibliotecari*, don Antón Casals, metje. Rebi nostre entussiaista saludo.

Ha mort lo distingit redactor del *Diario de Villanueva y Geltrú*, don Gerónim Marqués y Miró. E. P. D.

S'ha publicat, en forma de folleto, la Memoria que baix lo tema *La Institució Moderna y el Regionalisme*, desarrollá y llegí nostre redactor senyor Marinello, en l'Ateneo Obrero de Sant Andreu de Palomar.

Recomaném aquest trevall á tots los amants de la revindicació de nostre llengua catalana, y molt particularment á todos los mestres de Instrucció Primaria á Catalunya.

Nostre company senyor Ximeno Planas, ha comensat á rebre en son desterro, los periódichs següents: *Diario de Sabadell*; *Lo Somatent*, de Reus; *La Tomasa*; *Lo Regionalista*; *Las Cuatre Barras*, de Vilafranca del Panadès, y *Lo Gironés*, á quinas empresas respectivas nos prega donguém las més expresivas gracias per tan senyalada deferencia.

Un setmanari en lo qual algú hi pretenia sacsejari igualment l'incenser pera 'l sabi poeta Mossén Verdaguer, que pe 'l plagiari Ferrer y Codina, s'ha emprés lo fer calendaris, referent á la próxima temporada teatral catalana, y á fé que 'l senyor Atlántich, que aixís firma l'autor del article en questió, no pot tocar lo violón més acertadament de lo que ho fá. Entre las varias comparacions, posa la senyora Parreño als nubols, anyadint que la senyora Mena había sigut bona pels temps de la Revolució, pero que... ja se sab que 'n el mon no podém serhi duas vegadas. Aquesta comparació es un joch de catufols, y no 'ns en desdihem si la senyora Parreño no 'ns ensenya la fé de batisme.

Ara no més caldría que 'l que amaga lo seu nom baix el de Atlántich, fos lo propi senyor Ferrer, com va dirnos un que de tot mal pensa.

La vritat es que l'istil xapucer del articulista y 'l dir que la empresa del Romea está salvada si compta ab obras del plagiari, no falla. A nosaltres per assegurarho no més ens hi faltava veurehi la paraula *garrofa*.

CLARÍS.—Atractiva fou la funció que la tarde del día 8 del corrent se doná en aquesta acreditada societat, quin nom perpetúa la memoria d'un dels més ilustres patricis cataláns, ab duas produccions de repertori foraster y 'l may prou aplaudit *Mestre Olaguer*, quina execució corre-gué á cárrech del entusiasta regionalista senyor

Simó, á qui de tot cor felicitem per son afiligranat desemenyo, tenint en compte que 's tracta d' un dels aficionats que promet més, y esperem no será aquesta l' última mostra que 'ns dongui en obras tan importants com es la del immortal autor de *Mar y Cel*.

Un aplauso també pels senyors Massuet, Pintó, González, Maymí y las simpáticas senyoras Morenas, Biosca y Silles.

¡Avant, companys, y recordeus de la Talia catalana que ab goig us espera, rendintli ab més assiduitat tribut!

CENTRE INDUSTRIAL.—En aquet important centre es donará un lluhit ball de societat lo día 22 del present mes.

CASINO EL PROGRESO (Barri de Sant Andreu).—Lo diumenge prop passat, la companyia de don Enrich Borrás posá en escena 'l drama de Leopoldo Cano, *La Pasionaria*.

CIRCO ESPAÑOL.—Continúa alcansant éxit en aquest teatro, la companyia de sarsuela gran. Diumenge representaren *El anillo de hierro*, ahont se distinguien lo tenor Alcántara y la senyora Delgado.

En preparació *El Rey Domingo I*, del mestre mexicá senyor Campos.

CENTRE PROVINCIAL DE LLEYDA.—Escullida va esser la vetllada que 's doná en aquest centre lo día 8 del corrent. Devant de una distingida y nombrosa concurrencia, lluhiren sas facultats la senyoreta Romeu y lo senyor Blavia, ab varias composicions acompanyadas al piano per l' estudiós mestre senyor Verdaguer; també sobresurtiren, entre altres, los senyors Plana y Rosendo, que ab molta sal recitaren molts poesias, ab las quals reberen molts aplausos.

ASSOCIACIÓ DE SANT LLUIS GONZAGA DE SANT PAU.—Lo diumenge prop passat, per la tarde, devant de lluhida y nombrosa concurrencia s' hi representá la comedia catalana en tres actes, quin títol es *L' Endevinaire*, després d' una pantomima; las duas sigueren representadas ab bastant acert por alguns del socis, valguénlosi nombrosos y nutrits aplausos.

CANÇONS CATALANAS
harmonizadas per
ENRICH MORERA
LO COMTE ARNAU
DOS RALS

Se ven en aquesta administració

SECCIÓ DE REGALOS

La obra

VIATJES D'UNA PUSSA

s' entregará per deu céntims á la persona que presenti aquest taló en la administració de LO TEATRO REGIONAL, Ronda de Sant Pere, 19 y 21, 1.ª, 1.ª

**FELITON
GONZALEZ**

La Basilia

(LA BALDIRONA)

 Se ven en aquesta administració al preu de **DOS RALS**

PROXIMAMENT MAGNIFICH SUPLEMENT ILUSTRAT DE

LO TEATRO REGIONAL

 Per caracterisarse
 los llapis

FORTON son los millors

PREU: TRES PESSETAS